

Οδυνηρό ολόημερο οδοιπορικό

του δρ. Πέτρου Μ. Καρεκλά
τέως Δημάρχου Κυθρέας

Μια ενδόμυχη από καιρό επιθυμία μου να δω από κοντά κάποια μέρη και μνημεία του αποτυπώματος των προγόνων μας στη Χερσόνησο των Αγίων, την Αγία Καρπασία, και από πρώτο χέρι να διαπιστώσω τη σημερινή κατάσταση τους, πραγματοποιήθηκε χθες, 24.8.24. Το χρωστώ στην ευγενική καλοσύνη του ΤΚ φίλου Χασάν που μας πήρε με τη σύζυγό μου και με το όχημά του εκεί! Το κύριο ζητούμενο ήταν εξαρχής να δούμε επιτέλους (πρώτη φορά στη ζωή μου θα πήγαινα εκεί), την πλήγωμένη από το ανόσιο έργο του περιβόητου Τούρκου αρχαιοκάπηλου Ντικμέν, εκκλησία της Παναγίας της Κανακαριάς στη Λυθράγκωμη!

Το οδυνηρό ολόημερο οδοιπορικό ξεκίνησε ουσιαστικά από πού αλλού, παρά από την αγαπημένη γη που με γέννησε, την Κυθρέα και την περιοχή μας. Δεν μπορούσα να μην βρεθώ αρχικά εκεί που μας άφησε πρόσφατα χρόνια η 800χρονη Βαλανιά του Ν. Χωρίου Κυθρέας, στερημένη κι αυτή όπως και εμείς, του ζωογόνου νερού του Κεφαλόβρυσου!

Μέσα από την Κυθρέα και μετά από την Χαλεύκα, το δάσος που περιβάλλει τον Πενταδάκτυλό μας, προς τη βόρεια ακτή, μέσω Χάρτζιας, ενός χωριού με το οποίο με δένουν ζωηρές αναμνήσεις της παιδικής και νεανικής ηλικίας, προς την αγαπημένη μάνα του Χρυσσοώτηρα, στην ωραία Ακανθού μας! Μια ωραιότατη εκκλησία σύμβολο που σήμερα λειτουργεί ως τζαμί. Πολλές οι αναμνήσεις όταν πηγαίναμε από την Κυθρέα τις Κυριακές για τα μπάνια μας στις ακτές της αλλά και από τα πανηγύρια του Χρυσσοώτηρα (μ' έπαιρνε ως βοηθό του για τις πωλήσεις σκευών στη μεγάλη πανήγυρή του κάθε 6η του Αυγούστου φίλος γείτονάς μας στην Κυθρέα και έτσι τα οικονομούσα για τα έξοδα του σχολείου).

Και να μετά να εκπληρώνεται το τάμα μου: Παναγία της Κανακαριάς (αφού ο φίλος Χασάν διευθέτησε να είναι ανοικτή). Όντως σε κυριεύει δέος για το κτίσμα τούτο, την εξάισια αρχιτεκτονική του, αλλά όμως και θυμός από το ξεγύμνωμά του από τις απείρου κάλλους αγιογραφίες και κυρίως τα ψηφιδωτά, που του αφαιρέθηκαν και που ως γνωστόν ό,τι περισώθηκε μετά από πολλές νομικές μάχες και περιπέτειες, επέστρεψε στο Βυζαντινό Μουσείο στη Λευκωσία! Ο γύρω χώρος με τα κελιά κ.α. του κάποτε μοναστηριού, ανοικτά και ασυντήρητα, αφημένα στο έλεος του χρόνου!

Με τί καρδιά να συνεχίσεις τ' οδοιπορικό στη Χερσόνησο των Αγίων!

Στη συνέχεια από τον παλιό δρόμο προς το Ριζοκάρπασο, όπου ζουν και περίπου 300 εγκλωβισμένοι μας και όπου απολαύσαμε το κρύο μαχαλεπί και τον καφέ μας στο γνωστό ΕΚ καφενείο εκεί. Δε συνεχίσαμε προς Απόστολο Αντρέα μέσω της γνωστής διαδρομής λόγω περιορισμένου χρόνου αλλά και κυρίως γιατί πριν 1 περίπου χρόνο είχαμε πάει οργανωμένα εκεί για προσκύνημα με μια παρέα οικογενειών με μικρό λεωφορείο.

Προτιμήσαμε να γνωρίσουμε τη βόρεια ακτή ακολουθώντας κυρίως χωματόδρομο (σε κακό χάλι με λακούφες, ας είναι όμως, καλύτερα έτσι για να μείνει και κάτι άκτιστο στη γη μας!) που οδηγεί επίσης προς Απ. Αντρέα. Φοβερή η ζέστη και η υγρασία χδες που και να μην το ήθελες θα ...έπεφτες κάποια στιγμή στη δάλασσα για να δροσιστείς. Κι αυτό ακριβώς κάναμε σε μια ωραία ακτή όπου γνωρίσαμε έναν σύγχρονο ...Ποσειδώνα, τον Τάσο, όπως ο φίλος Χασάν τον χαρακτήρισε! Ένας ΕΚ βοσκός του Ριζοκαρπάσου που έμεινε ριζωμένος στη γη του από τον καιρό που γεννήθηκε εκεί. Τον γνώριζε ο Χασάν, είδαμε τα κατσίκια του εκεί τριγύρω, ο Χασάν του φώναξε αλλά ο ίδιος άφαντος. Και ξαφνικά βλέπουμε ν' αναδύεται από τα κύματα (όχι ευτυχώς φουρτουνιασμένα όπως τα μάδαμε!) ο ...Ποσειδώνας (έχει πραγματικά και τ' αναγκαία χαρακτηριστικά του, βλέποντας αρχαία αγάλματα!) και να μας χαιρετά. Η γνωριμία και η ενδιαφέρουσα κουβέντα μας έγινε μέσα στο ...βασιλείο του, το οποίο μας δρόσισε και μας κατέβασε τη θερμοκρασία απ' όσα είδαμε πριν, συμπεριλαμβανομένων και τριών ερειπωμένων αλλά συντηρημένων από τη Δικαιοτική Επιτροπή Πολιτιστικής Κληρονομιάς Εκκλησιών στον αρχαιολογικό χώρο Αφεντρίνας.

Μια διαπίστωση μεταξύ άλλων απ' αυτή την εμπειρία πως ο λαός αυτός στη γνήσια εκδοχή του, αντέχει στις δοκιμασίες και ελπίζει για καλύτερες μέρες! Για μια πατρίδα ελεύθερη κι ευημερούσα για τον καθένα μας, ανεξάρτητα από φυλετική καταγωγή και δρήσκευμα! Για μια πραγματικά Ευρωπαϊκή, κοινή πατρίδα!